

ти, а задъ тѣхъ, като сѣнка, стоятъ прави казацитѣ съ голи сабли. Лицата на разбойниците сж свирѣли и печалини; дишатъ тѣ чистъ въздухъ, нѣма надъ тѣхъ другъ покривъ освѣнъ небето, глѣдатъ лѣсоветѣ и горитѣ, но нѣматъ свобода, пзмъчватъ се тѣ както кога злѣ спятъ и лошо сънуватъ, втѣглятъ и издишатъ тѣ въздухъ вмѣсто тютюневъ димъ, защото не имъ е позволено и да пушатъ. Казацитѣ сж весели, пушатъ цигари и не имъ се спи. Въ царското име колко тукъ плѣвници сж паловони, и всякото това е казанка работа. Въ Стамбулъ ще захванатъ да говорятъ: бѣлгаритѣ рая, сега царска конница, изловили и пазятъ вързанитѣ дѣца на спахитѣ и османитѣ. И всичко това става благодарение само на царскитѣ танзиматъ. Да живѣе нашиятъ царь! За насъ слава и честь, а за бейоветѣ скърбъ и ядосвание! Сега ний сме царска кавалерия, приближава се нашиятъ часъ и скоро ще той да настѣпи. Да живѣе нашиятъ Царь на много години! Таква мисли радватъ въоръженитѣ и скръхнати Бѣлгари. И не е за чудение, че тѣ катъ дѣца, облѣчени за прѣвъ пхтъ като голѣми, сж расположени да се хвалятъ и да се гордѣятъ, макаръ и сами предъ себе си.

Доиде онбашитѣ на караула и раздаде на хайдутитѣ хлѣбъ, сирение, чесанъ и лукъ.

— Ъжте Божийтъ даръ и се утѣшавайте; което ще бжде, то нѣма да се мине. За всичко е виновата сѣдбата.

Онбашитѣ е чловѣкъ не младъ, той е отъ къмъ сѣрбската граница, много е видѣлъ, ялъ е хлѣбъ не изъ една пещъ и може би на много души е спомогналъ по-скоро да достигнатъ до небето или до ада, за да предстанатъ предъ Господа Бога или предъ Сатаната. Той вѣрваше въ предопредѣлението, бѣше състрадателенъ и пригледливъ. Като раздаде храната, той сѣдна при огънятъ между хайдутитѣ. Когато тѣ се наядоха, той имъ даде цигари.

— Пушете, може би ще се поразсѣете; което ще бжде, то нѣма да се мине. Предопредѣление. Днесъ децѣтъ е нашъ, да кого сѣтрѣ — единъ Богъ само знае.